

PÄŤ FAREBNÝCH ROZPRÁVOK

O ŽIVOTE PRI JAZIERKU

1. **Modrá o rybke Modruške,**
ako si pomýlila papieriky s maškrtami.

2. **Zelená o žabke Želke,**
ako si porezala nôžku na rozbitom skle.

3. **Červená o rakovi Rudkovi,**
ako si zlomil klepíetko na plechovke.

4. **Žltá o včielke Elke,**
ako sa prilepila o plastový vrchnáčik.

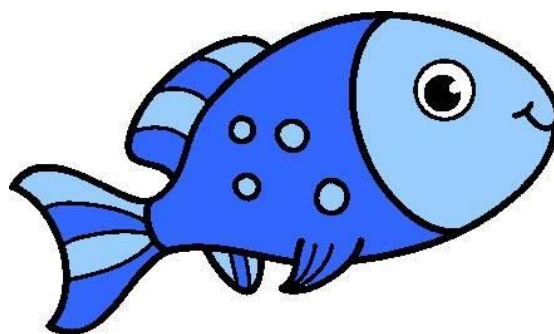

5. **Spoločná o deťoch,**
ktoré vedia správne triediť odpadky.

O rybke Modruške, ako si pomýlila papieriky s maškrtami.

Kde bolo, tam bolo, na kraji lesa, v príjemnom vánku vlnilo sa – jazierko. Jeho voda bola čistá, priehľadná, že bolo vidieť až na samé dno. Deti pri ňom rady pozorovali zvieratká, ktoré v ňom bývali. Rybky, žabky, raky, ale i včielky, ktoré poletovali okolo. **Bývala v ňom aj malá rybka**

Modruška. Mala krásnu modrú farbu a na deti sa vždy veľmi tešila. „Už je ráno, jazierko sa krásne trbliece v slnečných lúčoch! Idem sa pozrieť, či sú už deti vonku!“ povedala si a plávala rýchlo na hladinu, čo jej plutvy stačili.

Deti tam neboli, ale bola tam loď! Malá loďka sa veselo hojdala na vlnkách. Okolo nej sa vo vode vznášali aj nejaké maškrtky. „To tu istotne nechali deti pre mňa!“ Potešila sa rybka a hneď sa začala napchávať. Po krátkej chvíli ju však preveľmi rozbolelo bruško. Klesla dole na dno. Tu sa okolo nej zhýkli všetky rybky. „Čo sa stalo, čo tak vzdycháš Modruška?“ „Ach jáj, pochutnala som si na maškrtách, čo mi deti nechali vo vode. Ešte ich je tam dosť, celá hárba okolo loďky pláva. Ale radšej ich nejedzte, lebo dopadnete ako ja s boľavým bruškom!“ Rybky sa tam vyplávali pozrieť. „Ale veď to nie je naozajstná loďka! Je papierová a už je aj celá premočená. A to okolo nej nie sú žiadne maškrtky! To sú rozmočené kúsky z tej papierovej loďky!“ Rýchlo to išli povedať nešťastnej rybke. „Modruška, veď ty si spapala malé papieriky, to preto ťa teraz bolí bruško.“ „Papieriky? Tak to neboli maškrtky? A čo budem teraz robiť!“ Dumali, dumali, ale až keď Modrušku boľavé bruško prešlo, dostala nápad.

„Musíme tie papieriky dostať z vody preč, aby sa už žiadna rybka nepomýlila, tak ako ja!

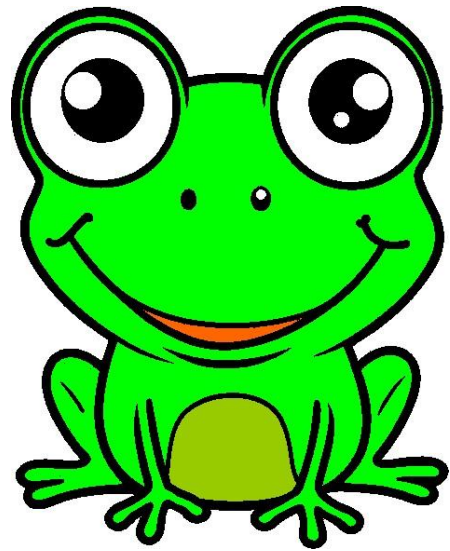

Kamarátky moje milé, pustíme sa do práce!“ A tak rybky spoločne všetky papieriky z vody vyhádzali na breh, na jednu kôpku, pri veľkom modrom kameni. To preto, aby si všetci pamätali, že z nich Modrušku bolelo bruško. Napísali naň veľkými písmenami: **PAPIERE PATRIA NA MODRÉ MIESTO!**

A ten oznam tam je dodnes. Pre istotu, keby sa niekedy opäť v ich čistom jazierku objavil zatúlaný papierik..

O žabke Želke, ako si porezala nôžku na rozbitom skle.

Kde bolo, tam bolo, na kraji lesa, v príjemnom vánku vlnilo sa – jazierko. Jeho voda bola čistá, priehľadná, že bolo vidieť z hladiny až na samé dno. Deti pri ňom rady pozorovali zvieratká, ktoré v ňom bývali. Rybky, žabky, raky, ale i včielky, ktoré poletovali okolo. **Bývala v ňom aj malá žabka Želka.** Mala krásnu zelenú farbu a na deti sa vždy veľmi tešila. „Už je ráno, jazierko sa krásne trbliece v slnečných lúčoch! Idem sa pozrieť, či sú už deti vonku!“ vyskočila z postieľky a skackala rýchlo na breh.

Hop hop hop a veľký skok, keď tu z ničoho nič bolestivo zakvákala: „Kvak-aaaúúú! Čo to bolo!? Au to hrozne bolí!“ Na ten krik k nej priskackali všetky kamošky žabky, ba priplávali aj všetky rybky. „Čo sa ti stalo žabka Želka, prečo tak nariekaš?“ „Skákala som ako obvykle, bezstarostne sem a tam, no keď som zoskočila na tento lesklý zelený kamienok, porezala som si na ňom nôžku, au!“ „Chúďatko Želka, rýchlo, obviažeme ti ju stebielkom skorocelu. Neboj sa, ten ti nôžku rýchlo zahojí. Čo však urobíme s týmto nebezpečným kamienkom?“ starostili sa žabky. „Schovajte ho pod ten najväčší zelený lopúch, aby sa už na ňom žiadna žabka, ani iné zvieratko neporanilo! Opatrne, aby ste sa tiež neporezali!“ Poučala zranená žabka. „Želka, ale veď to nie je kamienok!“ Zvolali žabky, keď ho uvideli. „To je sklo! Asi z nejakej rozbitej fľaše. Aha, tam je ďalšie.. Aj tu je jedno!“

„Je to tu nebezpečné. Musíme tie sklíčka dostať rýchlo odtiaľto preč!“ Zhodli sa žabky a pustili sa do práce. Spoločne, veľmi opatrne, všetko sklo uložili na kôpku pod velikánsky zelený lopúch. Želka naň napísala takýto oznam: **SKLO PATRÍ NA ZELENÉ MIESTO!** A ten oznam tam

je dodnes. Pre istotu, keby sa niekedy opäť v ich čistom jazierku objavilo nebezpečné sklo..

Červená o rakovi Rudkovi, ako si zlomil klepietko na plechovke.

Kde bolo, tam bolo, na kraji lesa, v príjemnom vánku vlnilo sa – jazierko. Jeho voda bola čistá, priehľadná, že bolo vidieť z hladiny až na samé dno. Deti pri ňom rady pozorovali zvieratká, ktoré v ňom bývali. Rybky, žabky, raky, ale i včielky, ktoré poletovali okolo. **Býval v ňom aj červený rak Rudko.** Podobne ako rybka Modruška a žabka

Želka, tiež sa na deti vždy tešil. „Už je ráno, jazierko sa krásne trbliece v slnečných lúčoch! Idem sa pozrieť, či sú už kamaráti hore!“ zvolal a utekal rýchlo na hladinu, čo mu nôžky stačili.

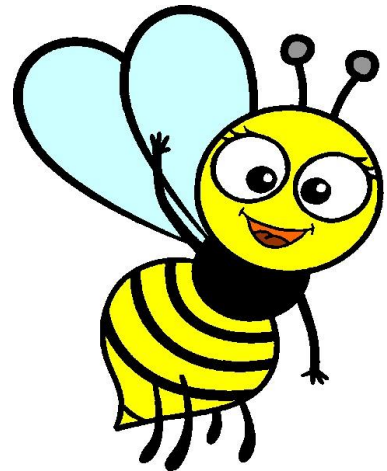
Cestou si veselo pospevoval, klepkal klepietkami do rytmu a nedával pozor, zakopol o starú plechovku – bum! „A čo je toto? Fíha..“ Obzeral si Rudko plechovku dookola, až si napokon spomenul! „No jasné! Ved' to je plechovka a vnútri je niečo fajn na zjedenie! Videl som, ako ju ľudia otvárajú presne takým klepietkom, ako mám ja! Ale táto je prázdna, škoda..“ Chvíľku sa zamyslel, na čo by mu tá prázdna plechovka bola. „Urobím si z neho aspoň skrýšu! Vnútri ma nik nenájde, keď budem s kamošmi rakmi hrať schovku!“ Potešil sa Rudko a začal klepietkami vystrihávať do plechovky väčší otvor, aby sa cezeň zmestil. No plechovka bola príliš tvrdá a hrdzavá. Rudko do nej z celej sily zatlačil a niečo hlasno prasklo. „Áuu, to bolí!“ Na to prasknutie a Rudkov výkrik pribehli všetci raci, priplávali všetky rybky i priskackali všetky žabky. „Čo sa stalo Rudko, čo to tak hlasno puklo? A prečo si tak vykrikol?“ „Ach kamaráti, to puklo moje klepietko, keď som chcel prestrihnúť túto plechovku. A teraz ho mám asi zlomené, au!“ „Chudák Rudko! Musíme ti klepietko rýchlo ošetriť!“ a už mu ho žabky obväzovali lopúchom. „A prečo si chcel tú plechovku prestrihnúť?“ vyzvedali rybky. „Pretože som si z nej chcel urobiť skrýšu, aby ma kamoši nenašli..“ odpovedal zahanbene Rudko a ešte viac

očervenel. „Rudko, Rudko, to bol ale nápad!“ karhali ho kamaráti raci. „Musíme tú plechovku dostať odtiaľto preč, aby už žiadneho raka nenapadlo sa do nej schovávať.“ Všetci spoločne staré hrdzavé plechovky a iné nebezpečné kovové predmety z okolia jazierka vyzbierali. Uložili ich na kôpku, na kus červeného dreva, na ktorý Rudko napísal oznam: **KOVY PATRIA NA ČERVENÉ MIESTO!** Pre istotu, keby sa niekedy opäť v ich čistom jazierku objavil nebezpečný kov..

Žltá o včielke Elke, ako sa prilepila o plastový vrchnáčik.

Kde bolo, tam bolo, na kraji lesa, v príjemnom vánku vlnilo sa – jazierko. Jeho voda bola čistá, priehľadná, že bolo vidieť z hladiny až na samé dno. Deti sa pri ňom často hrávali a rady pozorovali zvieratká, ktoré v ňom bývali. Rybky, žabky, raky, ale i včielky, ktoré poletovali okolo. **Raz letela okolo aj malá včielka Elka.** Mala krásnu žltú farbu a vždy sa tešila, ako deťom chutil jej sladučký žltý medík.

„Už je ráno, jazierko sa krásne trbliece v slnečných lúčoch! Idem sa preletieť okolo a napijem sa z jeho čistej vodičky. Možno pri ňom rozkvitli aj nové púpavy! Nazbieram z nich peľ a vyrobím zdravý med pre deti.“ Povedala si Elka a vyletela sa napiť k jazierku.

Ako tak letela, z výšky hneď zbadala plno žltých púpav. Voňali a vábili včielku zosadnúť. Zlietla dolu, ani sa nenapila, hneď zosadla na najvoňavejšiu púpavu. *„Fíha, je akási tvrdá, zvláštne. Ale vonia krásne a chutí tak veľmi sladučko!“* Keď sa včielka namaškrtila sladkého nektáru, chcela preletieť na druhú púpavu. Ale čo to? Krídelká aj nôžky mala prilepené! *„Pomôc, pomôc! Nemôžem vzlietnuť!“* Všetky včielky z okolia prileteli Elke na pomoc. *„Čo sa ti stalo?“* *„Ach, ja neviem, celá som prilepená! Táto púpava je asi pokazená!“* *„Včielka Elka, veď to nie je púpava, to je plastový vrchnáčik z fľašky od džúsu!“* *„Och, naozaj? Tak preto mal ten nektár inú chuť.. ale čo teraz?“* *„Neboj sa, niečo vymyslíme!“* Povedali včielky a zabzučali na zvieratká. Keď rybkám, žabkám a rakom vysvetlili, čo sa stalo, zvieratká nelenili a spoločne nanosili Elke čistú vodu z jazierka. Malé plastové vrchnáčiky od džúsov im na to výborne poslúžili. Teraz sa mohla Elka poumývať a od toho lepkavého plastu konečne odlepiť. *„Ďakujem vám kamaráti,*

už si dám pozor. Mali by sme tieto púpavy, vlastne vrchnáčiky, dať na jednu kôpku, aby sa už žiaden chrobáčik neprilepil. Uložme ich pod túto žltú púpavu.“ Tak aj urobili a navyše na ňu napísali takýto oznam: **PLASTY DAJTE NA ŽLTÉ MIESTO!** Pre istotu, keby sa niekedy opäť pri ich čistom jazierku objavili pohodnené plasty..

O deťoch, ktoré vedia správne triediť odpadky.

Kde bolo, tam bolo, na kraji lesa, v príjemnom vánku vlnilo sa – jazierko. Jeho voda bola čistá, priehľadná, že bolo vidieť až na samé dno. **Deti pri ňom rady pozorovali zvieratká, ktoré v ňom bývali. Rybky, žabky, raky, ale i včielky, ktoré poletovali okolo.** V tento deň bolo krásne slnečno. „Už je ráno, jazierko sa krásne trbliece v slnečných lúčoch! Poďme pozdraviť zvieratká!“ zvolali deti sa rozbehli sa k jazierku.

Pozrite, na tomto modrom kameni je nejaký oznam. Čo je tam napísané?

PAPIERE PATRIA NA MODRÉ MIESTO!

Veď to je naša papierová loďka, ktorú sme tu nechali plávať.

Aj na zelenom lopúchu je niečo napísané:

SKLO PATRÍ NA ZELENÉ MIESTO!

Pozor, to sú črepiny z fľaše, ktorú sme nechtiac rozbili pri naháňačke.

Na červenom drievku ja napísané:

KOVY PATRIA NA ČERVENÉ MIESTO!

Aha, to sú plechovky z našej nátierky, ktorú sme si tu natierali na chlebík.

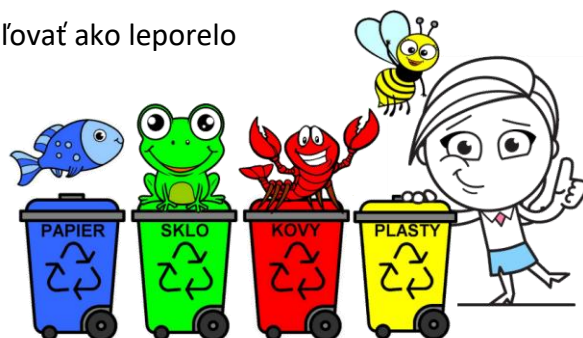
A pri žltej púpave je aj štvrtý oznam:

PLASTY PATRIA NA ŽLTÉ MIESTO!

Vrchnáčiky z našich džúsov, s ktorými sme sa hrali, kto dohodí najďalej.

Prečo je to všetko takto potriedené? Čudovali sa deti. Kto napísal tieto odkazy? Našťastie k nim práve priplávali modré **rybky**, priskackali zelené **žabky**, pribehli červení **raci** i **prileteli žlté včielky**. **Zvieratká deťom všetko porozprávali.**

- Tak už viete deti, čo treba s odpadkami urobiť a prečo?
- Kto napísal prvý/druhý/tretí/štvrtý odkaz? Prečo?
- Ako triedime odpad podľa farieb?
- Doplnkové aktivity:
príbeh prerozprávať, zdramatizovať, namaľovať ako leporelo
- Prílohy: pracovný list, omaľovánky

Viac aktivít na: www.lenivaucitelka.sk